

การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
THE NEEDS ASSESSMENT FOR ENGLISH WRITING COMPETENCY
OF STUDENTS IN DEPARTMENT OF EDUCATION
AT PHRANAKHON SI AYUTTHAYA RAJABHAT UNIVERSITY

นฤมล ตันติชาติ

Narumon Tantichat

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

วันวิสาข์ มาสุตร์*

Wanvisa Masoot

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi

*Corresponding Author E-mail: wanvisa.m@rmutsb.ac.th

Received January 15, 2025; Revised April 10, 2025; Accepted April 17, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และประเด็นสำหรับการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) โดยการหาค่า PNI modified ผ่านใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในการคำนวณ และการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัย พบว่า ประเด็นที่นักศึกษามีความต้องการเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนสูงสุด 3 ประเด็นแรก จากแบบสอบถามความต้องการจำเป็นและการสนทนากลุ่ม ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และการเขียนสะกดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นแล้ว นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มได้เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการเขียนของพวกเขาที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้คือ กลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาน้อย ต้องการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นคำศัพท์และโครงสร้างพื้นฐานผ่านการลงมือทำร่วมไปกับการให้ความรู้จากผู้สอน ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาระดับปานกลาง ให้มุมมองว่าการเรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างผ่านบริบทที่ได้จากบทอ่าน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเขียน สามารถช่วยแก้ปัญหาพวกเขาในการเลือกใช้คำและโครงสร้างที่เหมาะสมได้ นอกจากนั้นแล้วการมีคำถามนำในการเขียนสามารถช่วยให้การเขียนและลำดับเรื่องทำได้ดียิ่งขึ้น และกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงกล่าวว่าทักษะการเขียนจะพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากได้รับการศึกษาจากงานเขียนที่หลากหลายและการให้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอน

คำสำคัญ: การประเมินความต้องการจำเป็น, ทักษะการเขียน, นักศึกษาคณะครุศาสตร์, ภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of this research was to assess the needs for the development of English writing skills of students in the Faculty of Education, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. This study employed a survey research methodology. The data collection instruments consisted of a needs assessment form for developing English writing skills and topics for group discussion. The statistics used for data analysis included finding the priority needs index by finding the PNI modified through Microsoft Excel for calculation and analyzing the content of the data from the group discussion. The research results found that the top 3 issues that students needed to develop their writing skills the most from the questionnaire on needs and focus group discussions were: choosing correct and appropriate vocabulary, using correct and appropriate grammar, and spelling words correctly. In addition, the 3 groups of students suggested ways to solve these problems to effectively develop their writing skills differently as follows: the group of students with low language ability wanted to learn both vocabulary and basic structures through teacher-assigned tasks. The group of students with moderate language ability expressed the view that learning vocabulary and structures through context from reading texts related to the topic to be written could help solve their problems in choosing appropriate words and structures. In addition, having leading questions in writing could help improve writing and sequencing. The group of students with high language ability stated that writing skills would be developed effectively if they received study of various writing styles and feedback from the teacher.

Keywords: The Needs Assessment, English Writing Competency, Students in Department of Education

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทั่วโลกให้การยอมรับและใช้ติดต่อสื่อสาร ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในยุคปัจจุบัน ทั้งนี้การมีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษที่ดีสามารถเพิ่มโอกาสในการทำงาน การศึกษา การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการสร้างเครือข่ายในระดับนานาชาติ แต่อย่างไรก็ตามการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับผู้เรียนในประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการหรือภาษาที่สอง อย่างเช่นประเทศไทย ด้วยข้อจำกัดในการเรียนรู้จากสภาพสังคมในรูปแบบดังกล่าว ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาในทุกทักษะไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนผ่านการวัดประเมินผลผ่านการสอบหรือการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ตามทางกระทรวงศึกษาธิการมีการขับเคลื่อนนโยบายและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้สอนสามารถนำระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) มากำหนดเป็นคุณภาพผู้เรียนได้ และผู้สอนควรให้ความสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา จูงใจให้ผู้เรียนสนใจ และเห็นประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้แล้วในบริบทของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาก็ได้กำหนดกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปเป็นกรอบแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย โดยเน้นทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ เช่น ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้ได้เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งการที่ผู้เรียนจะมีความสามารถเป็นไปตามผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังได้นั้น ผู้สอนถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ กล่าวคือเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนผู้สอนที่จบจากสาขาการสอนภาษาอังกฤษที่สอนในห้องเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ควรมีความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR อยู่ในระดับ B1 และ B2 (ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเชี่ยวชาญ) ตามลำดับ เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางภาษาระดับพื้นฐาน (A1) ในระดับประถมศึกษา ความสามารถทางภาษาระดับพื้นฐาน (A2) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และความสามารถทางภาษาระดับเชี่ยวชาญ (B1) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าผู้สอนหลายท่านยังมีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินผลดังกล่าว ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องประเมินความสามารถของตนเองและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนไปในเวลาเดียวกัน

หากกล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ พบว่า ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ยากกว่าทักษะอื่น เนื่องจากต้องรวบรวมข้อมูลและจัดระเบียบเนื้อหาให้ถูกต้องตามหลักภาษาและเข้าใจง่ายสำหรับผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ Ananthi (2018) กล่าวว่า การเขียนคือการสื่อสารชนิดหนึ่ง ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านโดยผ่านการถ่ายทอดความหมายของภาษา การเขียนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่ปรากฏตัวอักษร คำศัพท์ ไวยากรณ์ที่ได้รับการเรียบเรียงไว้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการจะสื่อสารนอกจากนี้ การเขียนเป็นทักษะที่พัฒนาได้ ผู้เขียนจะต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง โดยเขียนเรียบเรียงความรู้และความรู้สึกนึกคิดออกมาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามต้องการ และผู้เขียนต้องสำรวจและแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน โดยเฉพาะในเรื่องการใช้ภาษา การใช้ถ้อยคำที่ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ เมื่อพบข้อบกพร่องจะต้องปรับปรุงแก้ไข จึงจะสามารถสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งต้องคำนึงถึงความถูกต้องด้านรูปแบบ การสื่อความให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเขียน ความไพเราะเหมาะสม และมารยาทในการเขียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเขียนที่ดี และจากผลการวิจัยของ Bowen et. al. (2023) ได้ระบุถึงปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการเขียน ว่ามีดังต่อไปนี้คือ 1. รูปแบบและวิธีในการสอนเขียน 2. พื้นฐานความรู้ในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง 3. หลักสูตรการสอนที่เน้นการสอนรวมทุกทักษะทางภาษาเข้าด้วยกัน 4. วัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาและความเข้าใจของผู้เรียนที่เน้นไปที่การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) และ 5. ขาดการสนับสนุนและการช่วยเหลือในการสอน

สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์นั้น ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นผู้ที่จะก้าวเข้าสู่วิชาชีพครู ซึ่งนอกจากจะมีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้และพัฒนาทักษะ

ให้แก่ผู้เรียนแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนและพัฒนาตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จากประสบการณ์ที่คณะผู้วิจัยเป็นอาจารย์สอนในสาขาการสอนภาษาอังกฤษพบว่าทักษะการเขียน เป็นทักษะแรก ๆ ที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมักจะได้รับการพัฒนาในหลายครั้งเมื่อผู้เรียนเรียบเรียงรูปประโยค เรียงราวผ่านการเขียนก่อนจึงนำไปสู่การพูด ซึ่งจากที่ผู้สอนได้สอนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาวิชาชีพระหว่างในช่วงหลายปีที่ผ่านมา พบว่านักศึกษามีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษเบื้องต้นค่อนข้างน้อย และมักจะพบข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในหลายเรื่องที่เป็นจะต้องทราบและเป็นเรื่องพื้นฐานจำเป็นที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นแล้วรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ดังกล่าวไม่หลากหลายพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกันได้พัฒนาทักษะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง ดังนั้น การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นวิธีการหนึ่งที่ศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวัง เน้นความแตกต่างของผลลัพธ์และนำมาจัดเรียงลำดับและเลือกความต้องการจำเป็นมาวิเคราะห์หาสาเหตุและหาแนวทางในการแก้ไข นอกจากนี้ยังเป็นการจัดทำข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การวางแผนและกำหนดแนวทางการพัฒนาหลักสูตรและรูปแบบการสอนที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับนักศึกษาวิชาชีพระหว่างต่อไป (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

การทบทวนวรรณกรรม

การเขียนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ การพัฒนาส่วนบุคคลและความสำเร็จในระบบการศึกษา สำหรับงานเขียนที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เขียนจะต้องมีความเข้าใจถึงกระบวนการเขียนที่ดีจึงจะสามารถผลิตงานเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Harris, 1993) และ (Hedge, 1998) นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการและประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียน สามารถเผยแพร่หรืออ้างอิงหลักฐานต่าง ๆ ได้จากการเขียนและการจัดกิจกรรมการเขียนที่ได้มีการฝึกจนคุ้นเคย ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปัจจุบันเรามีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาเขียนมากขึ้นทั้งในด้านการศึกษา การทำงานอาชีพและการสื่อสารทั่วไป ถ้าผู้เขียนเขียนไม่ถูกต้องอาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดได้ ในส่วนของทักษะย่อยที่จำเป็นและสำคัญในการเขียนมี 4 ประการ คือ ประการที่ 1 ทักษะทางไวยากรณ์ (grammatical skill) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนประโยคต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ประการที่ 2 ทักษะทางลีลาภาษา (stylistical skill) ได้แก่ ความสามารถในการเลือกใช้ประโยคหลายๆแบบ และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ ประการที่ 3 ทักษะทางกลไก (mechanical skill) ได้แก่ ความสามารถในการใช้แบบแผนทางภาษาได้ถูกต้อง เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำ และประการที่ 4 ทักษะทางการเลือกข้อความที่เหมาะสม (judgement skill) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนข้อความที่เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์

โดยคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญตลอดจนความสามารถที่จะเลือกสรร รวบรวมและจัดลำดับเรื่องราว ให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน (Heaton, 1997)

การวิเคราะห์ความต้องการเป็นวิธีที่ใช้ในการรวบรวม ประเมิน และนำข้อมูลของผู้เรียนไปใช้ในการจัดทำหลักสูตร ข้อมูลที่รวบรวมประกอบด้วยความต้องการ ข้อบกพร่อง และความปรารถนาของผู้เรียน ความสามารถทางภาษา วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ และวิธีการสอนและการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องการ ในการศึกษาความต้องการของผู้เรียนจะใช้ทั้งการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันและการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมาย การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันจะบ่งบอกถึงความสามารถปัจจุบัน ความต้องการ ประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะทางภาษา และมุมมองของผู้เรียน ส่วนการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมายจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทในอนาคต ทักษะทางภาษา และความรู้ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีเพื่อทำงานในสาขาเฉพาะได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Hyland, 2006) ซึ่ง Pongsuk vajchakul (2023) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการเรียนการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ ความต้องการจำเป็นในการเรียนเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ และรูปแบบการเรียนรู้ การเรียนรู้การเขียนย่อหน้าเป็นภาษาอังกฤษที่นักศึกษาต้องการ โดยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งผลการวิจัยโดยรวม พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการเขียนค่อนข้างต่ำและคิดว่าการเขียนย่อหน้าเป็นภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากแต่เป็นสิ่งที่จำเป็น อีกทั้งยังได้เสนอแนะให้นักศึกษาไทยควรเริ่มเรียนการเขียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา และควรมีการปรับปรุงการประเมินผลเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาไทยเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ Ma'rifah et al. (2021) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในทักษะการเขียนถึงสิ่งที่นักศึกษาต้องการสำหรับชั้นเรียนในรายวิชาการเขียนซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการของนักศึกษาในทักษะการเขียน โดยสำรวจสถานการณ์ปัจจุบัน สถานการณ์เป้าหมาย และความต้องการในการเรียนสำหรับวิชาการเขียน การวิเคราะห์ความต้องการนี้จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรใหม่เพื่อให้เนื้อหาของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา การศึกษานี้ใช้วิธีการเชิงพรรณนา โดยใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นทำการวิเคราะห์และบรรยายเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน นักศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับว่าระดับภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะทักษะการเขียนอยู่ในระดับพอใช้ ต่อมาในการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมาย พบว่า ทักษะการเขียนเป็นความต้องการรองที่นักศึกษาให้ความสำคัญซึ่งไวยากรณ์เป็นสิ่งที่นักศึกษาต้องการปรับปรุงเป็นอันดับแรก ในการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ นักศึกษารู้สึกสนใจที่จะเรียนการเขียนโดยใช้การสนทนาและต้องการทำงานเขียนแบบรายบุคคล

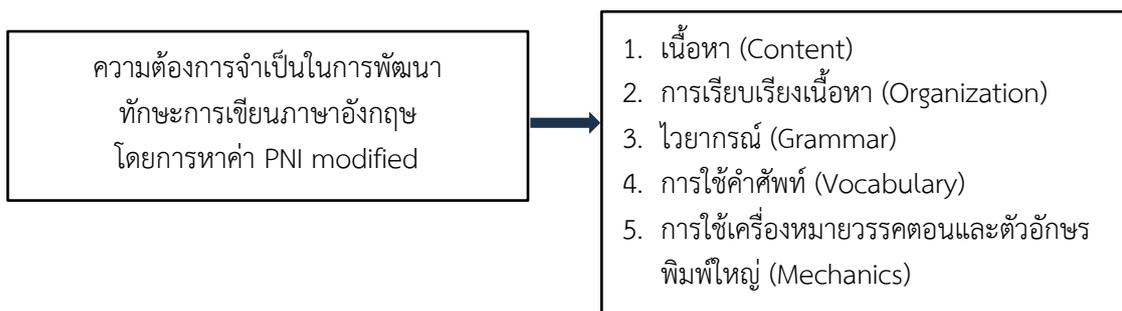
จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง โดยทักษะสำคัญในการเขียนประกอบด้วย 4 ประการ คือ ทักษะทางไวยากรณ์ที่ช่วยให้เขียนประโยคได้ถูกต้อง ทักษะทางลีลาภาษาที่ช่วยให้เลือกใช้ประโยคได้หลากหลายและมีประสิทธิภาพ ทักษะทางกลไกที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำ และทักษะการเลือกข้อความที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์และผู้อ่าน สำหรับการวิเคราะห์ความต้องการเป็นวิธีรวบรวม ประเมิน และนำข้อมูลของผู้เรียนไปใช้จัดทำหลักสูตร โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ ข้อบกพร่อง ความปรารถนา ความสามารถทางภาษา วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ และ

วิธีการสอนที่ผู้เรียนต้องการ การศึกษาความต้องการของผู้เรียนใช้การวิเคราะห์ 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งแสดงความสามารถปัจจุบัน ความต้องการ ประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะทางภาษา และมุมมองของผู้เรียน และการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมาย ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับ บทบาทในอนาคต ทักษะทางภาษา และความรู้ที่จำเป็นสำหรับการทำงานในสาขาเฉพาะ อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินความต้องการจำเป็น คือ นักศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 89 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมดที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

ระยะที่ 2 การสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และอาจารย์ผู้รับผิดชอบสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ คือ นักศึกษาสาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2567 ชั้นปีละ 3 คน (ประกอบด้วยนักศึกษาที่ความสามารถ) รวมนักศึกษา 4 ชั้นปี จำนวน 12 คน โดยกลุ่มเป้าหมายกลุ่มดังกล่าวได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และอาจารย์ผู้รับผิดชอบสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาสาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จำนวน 5 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และประเด็นสำหรับการสนทนากลุ่ม โดยมีขั้นตอนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ในรูปแบบการตอบสนองคู่ (dual response format) คือ สภาพที่เป็นจริง และสภาพที่คาดหวัง จำนวน 10 ข้อ โดยนำไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้ 1) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยนำไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา จำนวน 5 คน พิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการตรวจสอบพบว่าทุกข้อคำถาม มีค่าผ่านเกณฑ์การพิจารณา โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0 แล้วดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และ 2) ตรวจสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่น (reliability) โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือในด้านความเที่ยงแบบตรวจสอบภายใน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการตรวจสอบมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92

2. ประเด็นสำหรับการสนทนากลุ่ม จำนวน 3 ประเด็น ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยนำไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา จำนวน 5 คน พิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการตรวจสอบพบว่าทุกข้อคำถาม มีค่าผ่านเกณฑ์การพิจารณา โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0 และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในรูปแบบออนไลน์ ผ่าน Google Form จำนวน 89 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 78 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.64 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นสังเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวออกมาใน 3 ประเด็นด้วยกันคือ ความสำคัญของการเขียน ปัญหาอุปสรรค และแนวทางในการแก้ไข จากมุมมองของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) โดยการหาค่า

PNI modified ตามสูตร $PNI_{modified} = (I - D)/D$ โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในการคำนวณ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่ได้จากแบบประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น พบว่า ภาพรวมนักศึกษามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.31 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.44 รองลงมา คือ การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.40 และน้อยที่สุด คือ การเขียนสะกดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.12 ตามลำดับรายละเอียด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวัง	$PNI_{modified}$	อันดับ
1. การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	3.12	4.37	0.40	2
2. การใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	3.26	4.46	0.37	4
3. การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	2.95	4.26	0.44	1
4. การเขียนใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างถูกต้อง	3.21	4.38	0.37	5
5. การเขียนประโยคสนับสนุนได้สอดคล้องกับใจความสำคัญของเรื่อง	3.29	4.33	0.32	6
6. การเรียบเรียงและจัดลำดับเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกัน	3.60	4.56	0.27	8
7. การเชื่อมข้อความได้อย่างสละสลวยและเป็นเอกภาพ	3.55	4.59	0.29	7
8. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนได้อย่างถูกต้อง	3.59	4.51	0.26	9
9. การเขียนสะกดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง	3.18	4.36	0.37	3
10. การใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้อย่างถูกต้อง	4.22	4.73	0.12	10
โดยรวม	4.46	3.40		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้จากการสนทนากลุ่ม

ข้อมูลได้จากการสนทนากลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากบุคคล 2 กลุ่มด้วยกัน คือ นักศึกษาสาขาการสอนภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2567 ชั้นปีละ 3 คน (ประกอบด้วยนักศึกษาที่ละความสามารถ) รวมนักศึกษา 4 ชั้นปี จำนวน 12 คน และอาจารย์ผู้รับผิดชอบสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษให้แก่สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จำนวน 5 ท่าน โดยข้อมูลในส่วนของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน สรุปได้ว่าทักษะการเขียนมีความสำคัญใช้ในการสื่อสารข้อมูลหรือความคิดเห็นของตนเองกับผู้อื่นได้ นอกจากนี้ยังพบว่าทักษะการเขียนมีความจำเป็นสำหรับการเรียนและการทำงานซึ่งกล่าวคือการทำงานส่วนใหญ่ต้องอาศัยทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หากทำได้ดีจะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนและเพิ่มโอกาสในการหางานทำได้ในอนาคตหรือแม้แต่กระทั่งทำงานกับองค์กรต่างชาติ

สำหรับด้านปัญหาและอุปสรรคในทักษะการเขียน ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนเห็นตรงกันว่า ปัญหาด้านคำศัพท์ และด้านไวยากรณ์นั้นเป็นอุปสรรคในทักษะการเขียน สำหรับปัญหาด้านคำศัพท์จะพบตั้งแต่การสะกดคำ การเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบท โดยนักศึกษามากส่วนให้เหตุผลว่ามีคลังความรู้ทางด้านคำศัพท์น้อยจึงทำให้ยากต่อการเขียนและไม่สามารถที่จะสื่อสารได้อย่างถูกต้องและชัดเจนและในส่วนของไวยากรณ์นั้นจะพบปัญหาตั้งแต่ระดับไวยากรณ์ขั้นพื้นฐาน เช่น การลำดับคำ กาล จนถึงไวยากรณ์ที่มีโครงสร้างซับซ้อน เช่น โครงสร้างประโยคต่าง ๆ และผลจากการสนทนากลุ่มของอาจารย์ผู้สอนยังกล่าวเสริมว่า นักศึกษามากส่วนมีความรู้ทางด้านคำศัพท์ที่จำกัดและมีปัญหาในการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับงานเขียน อีกทั้งยังพบปัญหาในเรื่องไวยากรณ์เบื้องต้นและโครงสร้างทางไวยากรณ์ในโครงสร้างประโยคที่ไม่คุ้นเคยจึงทำให้ไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อความหมายที่มีคุณภาพได้

สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางด้านนักศึกษา พบว่า มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนี้ นักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาน้อยต้องการให้ปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ใหม่ และเรียนรู้เรื่องราวดังกล่าวผ่านการลงมือทำ และมีการทบทวนซ้ำเป็นระยะ ในส่วนของคำศัพท์อยากให้เน้นท่องจำคำศัพท์ที่จำเป็นจะต้องทราบ และที่พบเห็นในการสื่อสารบ่อย ๆ และฝึกเขียนสร้างประโยคจากคำศัพท์ดังกล่าว ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับปานกลางเสนอแนะว่า การศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์ผ่านการอ่านเนื้อหาภาษาอังกฤษสามารถช่วยในการนำโครงสร้างดังกล่าวไปใช้ในการเขียนได้ นอกจากนั้นแล้วการอ่านเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษ ยังช่วยให้เรียนรู้คำศัพท์และบริบทที่ใช้คำศัพท์นั้นด้วย ในส่วนของการลำดับเนื้อเรื่อง นักศึกษาให้ความเห็นว่า การมีแนวทาง หรือคำถามนำ (guided questions) ในการตอบในประเด็นการเขียนดังกล่าวจะเป็นประโยชน์มาก และในส่วนของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงคิดว่า การศึกษารูปแบบงานเขียนที่หลากหลาย และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) สำหรับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นอย่างตรงจุด จะช่วยพัฒนาทักษะในการเขียนของพวกเขา สำหรับแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนจากอาจารย์ผู้สอน พบว่า สำหรับด้านไวยากรณ์ควรเริ่มจากพื้นฐานในการเขียนง่าย ๆ ก่อนแล้วค่อย ๆ เพิ่มความยากลงไป พร้อมทั้งมีแบบฝึกหัดเสริมเพื่อทบทวนในประเด็นทางไวยากรณ์ที่ใช้ผิดพลาดบ่อยครั้ง นอกจากนี้ควรกำหนดหัวข้องานเขียนสั้น ๆ ที่เป็นเรื่องใกล้ตัวเพื่อทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา สำหรับด้านการจัดการเรียนการสอนนั้นควรให้ความสำคัญไปที่การสอนโดยการเปรียบเทียบแนวทางและ

รูปแบบในการเขียนแต่ละประเภท ทั้งนี้จะทำให้นักศึกษาเห็นความแตกต่างทั้งโครงสร้างและคำศัพท์ที่ใช้ และนำมาปรับใช้ในการเขียนของตน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้จากการสนทนากลุ่ม

ปัญหาและอุปสรรค		
<ol style="list-style-type: none"> 1. การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 2. การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 3. การเขียนสะกดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง 		
แนวทางในการแก้ไขปัญหา		
นักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาน้อย	นักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง	นักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง
<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องการเรียนพื้นฐานความรู้ทางไวยากรณ์และคำศัพท์และทบทวนความรู้เป็นระยะ 2. ต้องการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องการเรียนรู้ไวยากรณ์และคำศัพท์ผ่านการอ่านเนื้อหาภาษาอังกฤษ 2. ต้องการให้มีคำถามนำ (guided questions) เพื่อใช้ในการตอบในประเด็นการเขียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องการเรียนรู้การเลือกใช้คำและโครงสร้างผ่านงานเขียนหลากหลายรูปแบบ 2. ต้องการเรียนรู้ข้อผิดพลาดจากการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้สอน (feedback)

อภิปรายผล

ผลประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา โดยในภาพรวมนักศึกษามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.31 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะการเขียนในภาพรวมดังต่อไปนี้คือ ด้านคำศัพท์ ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ ด้านเนื้อหาและการเรียบเรียงเรื่อง และด้านเครื่องหมายวรรคตอนและการใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่

ผลการสรุปในประเด็นในการสนทนากลุ่มจำนวน 3 ประเด็น ซึ่งได้กล่าวถึงความสำคัญ ของทักษะการเขียน ปัญหาและอุปสรรคในทักษะการเขียน และแนวทางการแก้ไขปัญหาทักษะการเขียนของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มได้แก่ นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาน้อย ปานกลางและสูงและอาจารย์ผู้สอน สรุปได้ว่าทักษะการเขียนมีความสำคัญใช้ในการสื่อสารข้อมูลหรือความคิดเห็นของตนเองกับผู้อื่นได้ นอกจากนี้ยังพบว่าทักษะการเขียนมีความจำเป็นสำหรับการเรียนและการทำงาน ซึ่งกล่าวคือ การทำงานส่วนใหญ่ต้องอาศัยทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หากทำได้ดีจะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนและเพิ่มโอกาสในการหางานทำได้ในอนาคตหรือแม้แต่กระทั่งทำงานกับองค์กรต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Pongsuk Vajchakul (2023) และ Fitriyanti et al. (2023) ที่ได้กล่าวถึงเหตุผลของความต้องการจำเป็นของนักศึกษาในการเรียนทักษะการเขียน คือ เพื่อใช้ในการทำงานในอนาคตนั่นเอง

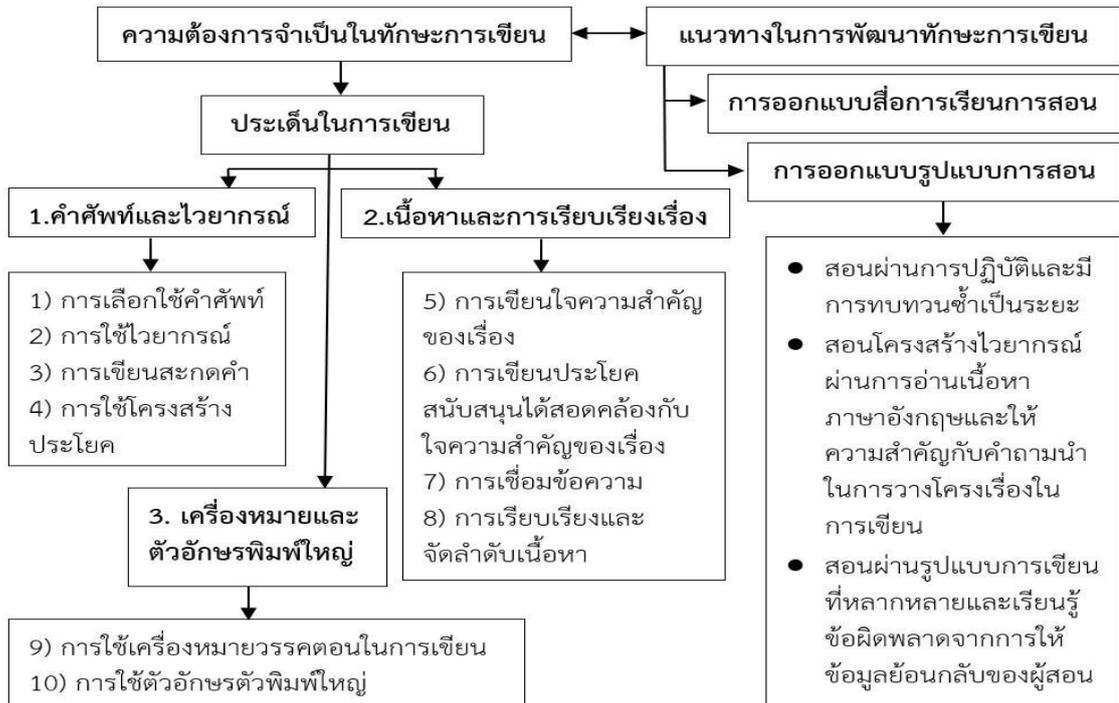

สำหรับด้านปัญหาและอุปสรรคในทักษะการเขียน ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนเห็นตรงว่าปัญหาด้านคำศัพท์ และด้านไวยากรณ์นั้นเป็นอุปสรรคในทักษะการเขียน สำหรับปัญหาด้านคำศัพท์จะพบตั้งแต่การสะกดคำ การเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทและในส่วนของไวยากรณ์นั้นจะพบปัญหาตั้งแต่ระดับไวยากรณ์ขั้นพื้นฐานจนถึงไวยากรณ์ที่มีโครงสร้างซับซ้อน เช่น โครงสร้างประโยคต่าง ๆ และผลจากการสนทนากลุ่มของอาจารย์ผู้สอนยังกล่าวเสริมว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ทางคำศัพท์ที่จำกัดและมีปัญหาในการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับงานเขียน อีกทั้งยังพบปัญหาในเรื่องไวยากรณ์เบื้องต้นและโครงสร้างทางไวยากรณ์ในโครงสร้างประโยคที่ไม่คุ้นเคยจึงทำให้ไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อความหมายที่มีคุณภาพได้ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Nguyen and Suwannabubpha (2021) และ Jitpanich et al. (2022) ที่กล่าวถึงอุปสรรคในทักษะเขียนของผู้เรียนคือ ผู้เรียนมีคลังคำศัพท์ไม่เพียงพอและไม่เก่งในด้านไวยากรณ์ และมีความเห็นตรงกับผลการวิจัยของ Ampa and Quraisy (2018) ที่กล่าวว่าส่วนประกอบของทักษะการเขียนที่จำเป็นต้องได้รับการเรียนรู้มาเป็นอันดับแรก คือ ด้านโครงสร้างทางหลักไวยากรณ์และด้านคำศัพท์ ตามลำดับ

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านทักษะการเขียน พบว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นที่ต่างกันที่น่าสนใจ ดังนี้ นักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาระดับน้อยต้องการให้มีรูปแบบการสอนผ่านการปฏิบัติโดยสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ของจอห์น ดิวอี้ (Dewey, 1938) ซึ่งมีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติ (Learning by doing) มีอิสระในการคิดริเริ่ม ได้ลงมือทำ และได้เป็นองค์ความรู้เกิดขึ้น นอกจากนี้ ควรมีการทบทวนซ้ำเป็นระยะ สำหรับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาระดับปานกลางต้องการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ผ่านการอ่านเนื้อหาภาษาอังกฤษ เพราะจะช่วยให้พวกเขาสามารถนำโครงสร้างไวยากรณ์ไปใช้ในการเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sakkir et al. (2021) ที่กล่าวถึงความต้องการจำเป็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อที่ใช้ในการสอนทักษะการเขียนว่าควรประกอบไปด้วยคำศัพท์ บทอ่าน และไวยากรณ์ ผลการวิจัยยังกล่าวอีกว่า สื่อการสอนทักษะการเขียนนั้นไม่ควรจะมีแต่ทักษะการเขียนเพียงอย่างเดียวแต่ควรมีความหลากหลายทางทักษะภาษาด้วย ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาระดับสูงนั้นต้องการเรียนรู้รูปแบบการเขียนที่หลากหลายและเรียนรู้ข้อผิดพลาดจากการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้สอนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fortunasari et al. (2021) ที่กล่าวว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยตรงของผู้สอนทำให้นักศึกษาได้รับแก้ไขอย่างถูกต้องและช่วยเพิ่มทักษะการเขียน ขณะที่สง่างวงศ์ไชย (2564) มีความเห็นตรงกันว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับมีความสำคัญต่อผู้เรียน เพราะข้อมูลดังกล่าวสามารถวินิจฉัยปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน ปรับปรุง วิธีการเรียนหรือการทำงานของผู้เรียน และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผลการวิจัยนี้สามารถถูกนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Do (2023) ที่ได้ศึกษาความต้องการจำเป็นในการทักษะการเขียนเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบหลักสูตรการเขียนแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Course Design) เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับข้อจำกัดของการวิจัยนี้อาจยังไม่ครอบคลุมนักศึกษากจากมหาวิทยาลัยอื่นหรือแบบสอบถามอาจยังไม่ได้สะท้อนทุกมิติของปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษ

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พบองค์ความรู้ที่สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

แผนภาพที่ 2 แสดงผลการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

จากแผนภาพที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นสะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่ผู้เรียนต้องการจะได้รับการพัฒนาและรูปแบบที่ผู้เรียนมองว่าเหมาะสมสำหรับพวกเขา ซึ่งผู้เรียนจะมีปัญหาในการเขียนใน 3 ด้านใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ คำศัพท์และไวยากรณ์ ด้านเนื้อหาและการเรียบเรียงเรื่อง และด้านเครื่องหมายวรรคตอนและการใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ โดยความต้องการจำเป็นดังกล่าวลำดับความสำคัญตามพื้นฐานความสามารถทางภาษาของผู้เรียน นอกจากนี้แล้วผู้เรียนยังเสนอรูปแบบในการออกแบบการเรียนการสอนและสื่อในการสอน โดยอยากให้นั้นการสอนคำศัพท์ไวยากรณ์ ตลอดจนรูปแบบการเขียนผ่านเนื้อหาตัวอย่าง และเรียนรู้แก้ไขการเขียนจากข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น ดังนั้นหากรูปแบบการสอนและสื่อการสอนที่คำนึงถึงประเด็นดังกล่าวจะสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนที่ดีขึ้นได้

สรุป

การเขียนเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง โดยประกอบด้วยทักษะสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะทางไวยากรณ์ ทักษะทางลีลาภาษา ทักษะทางกลไก และทักษะการเลือกข้อความที่เหมาะสม ส่วนการวิเคราะห์ความต้องการเป็นวิธีรวบรวม ประเมิน และ

นำข้อมูลของผู้เรียนไปใช้จัดทำหลักสูตร ซึ่งแบ่งเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน (ความสามารถทักษะ และมุมมองในปัจจุบัน) และการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมาย (บทบาท ทักษะ และความรู้ที่จำเป็นในอนาคต)

ทักษะการเขียนมีความสำคัญในมุมมองของอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาครุศาสตร์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากเป็นวิธีหนึ่งในการสื่อสารที่ให้ผู้อื่นเข้าใจความรู้สึกนึกคิด มุมมองต่อเรื่องต่าง ๆ ได้ และหากผู้ส่งสารมีทักษะการเขียนที่ดี ก็สามารถช่วยให้พวกเขาประสบความสำเร็จในการเรียน และเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพที่ต้องการความสามารถภาษาอังกฤษของผู้สมัครได้ เมื่อทักษะการเขียนมีความสำคัญ จึงมีความพยายามที่จะพัฒนาทักษะในการเขียนของนักศึกษา โดยในภาพรวมจากการตอบแบบสอบถามพบว่า ประเด็นการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1. การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 2. การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 3. การเขียนสะกดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง 4. การใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 5. การเขียนใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างถูกต้อง 6. การเขียนประโยคสนับสนุนได้สอดคล้องกับใจความสำคัญของเรื่อง 7. การเชื่อมข้อความได้อย่างสละสลวยและเป็นเอกภาพ 8. การเรียบเรียงและจัดลำดับเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกัน 9. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนได้อย่างถูกต้อง และ 10. การใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้อย่างถูกต้อง

จากการสนทนากลุ่มของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนพบว่า ทักษะการเขียนมีความสำคัญต่อการสื่อสารและมีความจำเป็นต่อการเรียนและการทำงาน อีกทั้งยังสามารถเพิ่มโอกาสในการหางานทำได้ในอนาคต สำหรับด้านปัญหาและอุปสรรคในทักษะการเขียน ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนเห็นตรงกันว่า ปัญหาด้านคำศัพท์ และด้านไวยากรณ์นั้นเป็นอุปสรรคในทักษะการเขียน สำหรับปัญหาด้านคำศัพท์จะพบตั้งแต่การสะกดคำ การเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับบริบท โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่ามีคลังความรู้ทางด้านคำศัพท์น้อยจึงทำให้ยากต่อการเขียนและไม่สามารถที่จะสื่อสารได้อย่างถูกต้องและในส่วนของไวยากรณ์นั้นจะพบปัญหาตั้งแต่ระดับไวยากรณ์ขั้นพื้นฐานจนถึงไวยากรณ์ที่มีโครงสร้างซับซ้อน สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหาทักษะการเขียนของนักศึกษา พบว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนี้ นักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาน้อยต้องการให้ปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ใหม่ และเรียนรู้เรื่องราวดังกล่าวผ่านการลงมือทำ ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับปานกลางเสนอแนะว่า การศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์ผ่านการอ่านเนื้อหาภาษาอังกฤษสามารถช่วยในการนำโครงสร้างดังกล่าวไปใช้ในการเขียนได้ ส่วนของนักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงคิดว่า การศึกษารูปแบบงานเขียนที่หลากหลาย และการให้คำแนะนำสำหรับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นอย่างตรงจุดจะช่วยพัฒนาทักษะในการเขียนของพวกเขา สำหรับแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนจากอาจารย์ผู้สอน พบว่า สำหรับด้านไวยากรณ์ควรเริ่มจากพื้นฐานในการเขียนง่าย ๆ ก่อนแล้วค่อย ๆ เพิ่มความยากลงไป พร้อมทั้งมีแบบฝึกหัดเสริมเพื่อทบทวนในประเด็นทางไวยากรณ์ที่ใช้ผิดพลาดบ่อยครั้ง สำหรับด้านการจัดการเรียนการสอนนั้นควรให้ความสำคัญไปที่การสอนโดยการเปรียบเทียบแนวทางและรูปแบบในการเขียนแต่ละประเภท ทั้งนี้จะทำให้ให้นักศึกษาเห็นความแตกต่างทั้งโครงสร้างและคำศัพท์ที่ใช้ และนำมาปรับใช้ในการเขียนของตน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในเชิงปฏิบัติ

จากข้อมูลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และข้อสรุปที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ทางคณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนที่สนใจพัฒนาทักษะในการเขียนของนักศึกษาสามารถนำประเด็นและข้อเสนอแนะดังกล่าวที่ได้ไปประกอบในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการสอนด้วยรูปแบบที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นทั้งบรรยายและให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติล้วนต่างมีความสำคัญ นอกจากนั้นแล้วผู้เรียนแต่ละกลุ่มก็มีความต้องการจำเป็นและอุปสรรคในการเขียนที่แตกต่างกัน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ทำให้ทราบถึงประเด็นที่เป็นความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา และแนวทางในการพัฒนาทักษะดังกล่าวจากมุมมองและความต้องการของนักศึกษาเอง ซึ่งอาจารย์ผู้สอนสามารถนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาที่หลากหลายได้

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไป คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีหรือปัญญาประดิษฐ์เข้ามาช่วยในการวางแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อตอบโจทย์ผู้เรียนที่มีความหลากหลาย ตลอดจนตรวจสอบข้อผิดพลาดเบื้องต้นที่เกิดขึ้นจากการเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้นอกจากจะเป็นการส่งเสริมการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองแล้ว ยังทำให้ผู้สอนได้มีเวลาในการวางแผนการสอนเพื่อแก้ไขในประเด็นที่เป็นข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนไม่สามารถหาคำตอบได้อย่างเต็มที่ ตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรการเขียนเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- สง่า วงศ์ไชย. (2564). การพัฒนาคุณภาพงานเขียนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ: กรณีศึกษาแบบทดสอบ อดันัยระดับชาติ. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 18(80), 1-14. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/SNGSJ/article/view/224488/167696>
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น* (พิมพ์ครั้งที่ 3). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Ampa, A. T., & Quraisy, H. (2018). Needs Analysis of the English Writing Skill as the Base to Design the Learning Materials. *SHS Web of Conferences*, 42, 1-5. <https://doi:10.1051/shsconf/20184200050>

- Ananthi, T. (2018). Teaching Creative Writing in English Among the Undergraduate Students. *Language in India*, 18(10), 13-16. <http://www.languageinindia.com/oct2018/ananthicreativewriting.pdf>
- Bowen, N. E. J. A., Insuwan, C., Satienchayakorn, N., & Teedaaksornsakul, M. (2023). The challenge of teaching English writing in Thailand: A tri-ethnography of Thai university lecturers. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 16(2), 482-498. https://www.researchgate.net/publication/372449061_The_Challenge_of_Teaching_English_Writing_in_Thailand_A_Tri-ethnography_of_Thai_University_Lecturers
- Dewey, J. (1938). *Experience and education*. Macmillan Company.
- Do, H. M. (2023). An analysis of EFL students' writing needs: Considerations for writing task-based course design. *rEFLections*, 30(2), 203-222. <https://doi:10.61508/refl.v30i2.266643>
- Fitriyanti, S., Kabanga, L., & Paranoan, E. (2023). Need Analysis for English Writing Syllabus Development. *Journal on Education*, 5(3), 6454-6464. <https://doi:10.31004/joe.v5i3.1428>
- Fortunasari, F., Fajaryani, N., Wulandari, B. A., & Khairunnisa, K. (2021). Written Corrective Feedback for Students' Research Proposal in English: What Do Students and Lectures Prefer and Why?. *Indonesian Research Journal in Education*, 5(2), 404-416. <https://doi:10.22437/irje.v5i2.13064>
- Harris, J. (1993). *Introducing Writing*. Penguin English.
- Heaton, J. B. (1997). *Writing English Language Testing* (5th ed.). Longman Group Ltd.
- Hedge, T. (1998). *Writing*. Oxford University Press.
- Hyland, K. (2006). *English for Academic Purposes: An advanced resource book*. Routledge.
- Jitpanich, T., Leong, L. M., & Ismail, S. A. M. M. (2022). Assessing the English writing needs of undergraduate business administration students for ESP writing course development: A case study in Thailand. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 15(2), 104-128. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/LEARN/article/view/259924>
- Ma'rufah, D. W., Muflahah, M., & Awaliyah, U. (2021). Need Analysis on the Writing Skill: What Do The Students Really Need for Writing Course?. *Tarling: Journal of Language Education*, 5(1), 51-70. <https://doi:10.24090/tarling.v5i1.4984>
- Nguyen, T. T. L., & Suwannabubpha, S. (2021). EFL Writing at Thai Secondary Schools: Teachers and Students' Views, Difficulties and Expectations. *Language Related Research*, 12(3), 187-214. <https://doi:10.29252/lrr.12.3.7>

- Pongsuk Vajchakul, P. (2023). Analysis of Thai EFL university students' needs in learning English paragraph writing. *Journal of Management Sciences Kasetsart University*, 2(2), 44-59. <https://kuojs.lib.ku.ac.th/index.php/jmsku/article/view/5681>
- Sakkir, G., Dollah, S., Arsyad, S., & Ahmad, J. (2021). Need Analysis for Developing Writing Skill Materials Using Facebook for English Undergraduate Students. *International Journal of Language Education*, 5(1), 542-551. <https://doi:10.26858/ijole.v5i1.14856>